

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 519

ngày 20 tháng 6 năm 2005

Tờ báo hằng tuần **ĐIỀN KHÍ PHẦN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Giác Trí

*Giác trí thân an tu tự ổn
Phân minh đời đạo tự sanh tồn
Hồn thông tự đạt khai triển hồn
Học hỏi vô cùng tự giác tu*

Kính bái

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 21/04/2004 đến 27/04/200

Copyright 2005 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Sự tham muốn có hữu ích gì không?
- 2) Suy tư nhiều chuyện có hữu ích gì không?
- 3) Chuyện gì là chuyện cần thiết?
- 4) Ai là thật?
- 5) Nói thật là sao ?
- 6) Những gì hữu ích ?
- 7) Cái gì là tội?

<p>1) San Diego, 21-05-05 10: 45 AM <i>Hỏi: Sự tham muốn có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự tham muốn quá độ đều không có hữu ích</p> <p>Kệ: <i>Tham muốn không đạt tạo thêm động Tiến hóa thâm sâu tự gỡ lòng Có có không không chuyện học trình Phân minh đời đạo rõ hành trình</i></p>	<p>2) San Diego, 22-05-05 7: 15 AM <i>Hỏi: Suy tư nhiều chuyện có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa suy tư nhiều chuyện có thể rối loạn thần kinh</p> <p>Kệ: <i>Duyên lành tự thức chuyển tâm linh Tiến hóa thâm sâu tự cứu mình Học hỏi không ngừng duyên tận độ Khai tâm mở trí đích thân vô</i></p>
<p>3) San Diego, 23-04-05 9: 31 AM <i>Hỏi: Chuyện gì là chuyện cần thiết?</i></p> <p>Đáp: Thừa chuyện tâm thân là chuyện cần thiết</p> <p>Kệ: <i>Tâm thân phát triển là chuyện cần Pháp giới khai thông là chuyện công Khám phá đường tu là thiết thực Giải mê phá chấp là chuyện cần</i></p>	<p>4) San Diego, 24-04-05 3: 04AM <i>Hỏi: Ai là thật?</i></p> <p>Đáp : Thừa chịu tu sửa mới là thật</p> <p>Kệ : <i>Thực hành tu tiến thức tâm tu Giải tỏa phiền ưu tự giải sầu Qui hội tình người chung một mối Bình tâm xây dựng pháp phân hòa</i></p>
<p>5) San Diego, 25-04-05 11: 11 AM <i>Hỏi : Nói thật là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa nói thật là không thêm bớt</p> <p>Kệ : <i>Không thêm không bớt mới không tham Tự thức minh tâm tự phải làm Kích động ngoài đời không nghĩ tới Thành tâm tu sửa tự tâm làm</i></p>	<p>6) San Diego, 26-04-05 7 : 20 AM <i>Hỏi : Những gì hữu ích ?</i></p> <p>Đáp : Thừa những gì xây dựng cho tâm thân đều hữu ích</p> <p>Kệ : <i>Những gì cải tiến tâm thân tốt Giải tiên tâm thân đều hữu ích Giúp đỡ mọi người qui hợp nhưt Bình tâm xây dựng tâm thân hòa</i></p>
<p>7) San Diego, 27-04-05 8 : 06AM <i>Hỏi : Cái gì là tội?</i></p> <p>Đáp : Thừa gì hại đến tâm thân đều là tội</p> <p>Kệ : <i>Tội là điều tự hại không tiến Bực bội không thông tự hại mình Khó khổ do tâm mê loạn hành Mê làm tội lỗi mà không biết</i></p>	

SAU CÁI KHỔ LÀ CÁI SƯỚNG

Cái văn minh ở bên trên và cái thanh tịnh ở bên trên nó khuyến khích chúng ta tiến tới thanh lọc. Nó càng ngày càng phải nhẹ nhàng, còn nói: “Tôi tu, tôi đắc đạo, tôi sung sướng”, cái đó là những người lười biếng chứ đâu phải người tu. Tu là gì? Tu là sửa, sửa mãi... sửa mãi... sửa mãi. Sửa là gì? Sửa là phải cực chứ, sửa là phải lau chứ, sửa là phải chùi chứ. Tôi đeo hột xoàn tôi phải chùi hoài nó mới sáng, mới tốt mới đẹp, chớ nói: “Khổ quá” tôi liệng hột xoàn thì người khác lượm, thấy không? Thì tự nhiên sự quý báu chị muốn giữ, chị phải luôn luôn làm việc. Cho nên những người cao cấp, người ta làm việc nhiều, ở thế gian tuy rằng họ ăn đồng lương nhiều hơn mình, mà trách nhiệm họ nặng lắm và công việc họ làm nhiều về trí óc, không có bao giờ họ rảnh được đâu. Thấy họ rảnh, đi nhẹ nhàng, đi xe hơi vô ra vậy chứ khổ lắm, tính ra cân cũng là mấy chục tấn nặng. Còn mình làm cái chuyện nhỏ nhỏ ở dưới này tới tháng lấy lương chứ mà nhẹ lắm, tính ra kí lô thì nhẹ lắm. Cái Vô Vi, cái chuyện ổng lường ổng đo này kia kia nọ, nó nhiều khi hơn mình ghê lắm, khổ trí ghê lắm.

Cho nên sau này, ở thế gian này, nó sẽ phân đồng đều, trí thức phát triển đồng đều. Người ta không có bắt buộc những vị đó làm việc quá nhiều. Cho nên những chế độ sau này cái gì nó cũng có hội đồng... hội đồng, lấy ý trí của mọi người hợp thành để làm việc, mỗi người một phần. Bây giờ mình còn thấy chậm tiến, cái chế độ của mình còn chậm tiến, và nhiều nước còn chậm tiến hơn mình nữa, bởi vì người ta không thể phó thác. Những người đó người ta không hiểu được, thành ra những người kia, những người phân nhẹ trên đó phải làm việc nhiều hơn người dưới. Khi mà lên làm tới Tiên Phật đâu có rảnh, càng ngày càng muốn nhẹ hơn, càng phải đi học cái pháp biến hóa. Đi tới thanh tịnh phải giữ lấy mà tu trong cái khổ đó, mà sau cái khổ đó là cái gì? Nó là cái sướng chứ, thấy không? Chúng ta ở thế gian đã khổ chúng ta mới đạt được cái thiên môn ở bên trên. Khuya 12 giờ người ta ngủ mà mình đâm đầu ngồi dậy, hỏi chứ sướng chỗ nào?... Cái khổ! Mà sau cái khổ nó là cái gì? Nó là cái sướng. Hồi hôm công phu mệt mỏi, nhưng mà sáng dậy dòm mặt mày cũng tươi cũng đỡ, thì sau cái khổ nó là cái gì? Cái sướng chứ. Lúc nào nó cũng từ cái khổ đi tới cái sướng.

Cho nên người ta cam chịu nhận cái khổ, người tu người ta cam chịu nhận giải quyết việc sướng của họ, họ chấp nhận cái việc khổ họ mới tiến về cái thanh tịnh, họ mới thấy hạnh phúc là gì? Rồi bây giờ mình muốn khổ, lấy cái khổ nào? Ở thế gian cũng khổ, tu cũng khổ, mà sau cái khổ là cái sướng. Đừng có lo rồi động loạn nói: “Tôi ở thế gian khổ bây giờ tôi tu theo Ông Tám lên trời mà cũng khổ nữa, vậy tôi tu làm chi?” Rồi không tu nó còn gì nữa, nó sướng hơn hay là khổ hơn? Nó càng ngày càng lụn bại, nó thành ma quỷ ăn chực ở nhờ, có cơ sở mà không biết xây dựng, có đất đai mà không biết trồng tủa, có quốc gia mà không biết bảo vệ thì nó mất, thấy không? Chịu đi làm con ma con quỷ!

Cho nên nó rõ ràng những cái con đường mà tôi đã vạch định để cho tất cả các bạn hiểu được thì mình tìm cái nào phải đi. Mỗi người nó có cái trí sáng suốt, nhưng mà phải biết rằng sau cái khổ là chúng ta sẽ đạt tới cái sướng. Cho nên cố gắng tiến nó mới được, phải nhớ chữ tu, phải biết chữ tu là sửa. Bất cứ giờ phút nào cũng phải sửa, chứ không phải nói tu, cái miệng nói tu như tu hú, rồi tôi về tôi chửi thiên hạ hay là gây lộn đi xuống, nó làm mệt, thì không có tiến đâu.

**THÔNG BÁO VỀ VIỆC PHÁT HÀNH HAI BỘ DVD ĐẠI HỘI 2004 TẠI HAWAII
& BỘ DVD KHOÁ SỐNG CHUNG 2004 TẠI ORANGE COUNTY**

Vô-Vi Multimedia Communication sẽ phát hành trong tuần tới hai bộ DVD Đại Hội Tình Trời Tân Độ 2004 tại Hawaii & bộ DVD Khóa Sống Chung Tân Niên 2004-2005 tại Orange County.

Quý Hội, Thiên Đường hay bạn đạo nào muốn đặt hai bộ nói trên, xin liên lạc với địa chỉ dưới đây:

Liên lạc về email: vovimedia@yahoo.com

- Một bộ Đại Hội 2004 gồm 4 DVD, giá ủng hộ: \$25 US & cước phí
- Bộ DVD (3DVD) Khóa Sống Chung Tân Niên :
giá ủng hộ: 20 US\$ + cước phí

Check payable to: VO-VI Multimedia Communication
Địa chỉ tại Mỹ: PO Box 741324, Dallas, TX 75374-1324
Điện thoại tại Bắc Mỹ: 1-866-FOR-VOVI

VO-VI MULTIMEDIA COMMUNICATION thành thật cảm tạ quý bạn đạo và chúc các bạn thân tâm thường lạc.

THƠ

Hồi sinh

Rau rừng chấm muối ngủ am mây
Nước suối reo vui thiên định hay
Quạt gió đề thơ hư ảo tình
Đèn trăng thấy tỏ một ngón tay
Lông rùa sừng thỏ nhìn cho kỹ
Vọng tưởng tâm ta diên đảo quay
Híp hóp lộn đầu vui nhảy nhót
Thiên ca sôi động hồi sinh bay
á Diệu Lạc
Núi Dinh ở Bà Rịa Vũng tàu 27-5-2005

=====

Vui sum vầy bạn đạo 2005

Bình minh luôn mỉm cười
Trên du thuyền Hồi Sinh
Sum vầy điển an lành
Hồi sinh từ tro tàn

Rực lửa nắng sóng gió

Hồi sức xuân trẻ già
Vui sum vầy bạn đạo
Muôn ngàn sóng reo ca
Thiên ca vui chan hòa
AỒnh nắng vàng lung linh
AỒnh trăng vàng lấp lánh
Muôn điển lành sương lạnh
Gió ngàn phương sum vầy
Bên đức thầy Võ Kiên

Duyên Thắng 26-5-2005

Trăng Bom Biên Hòa

=====

Gia công tu vô vi

Tu rồi thường bị người chười ngu
Lên mặt thầy đời sửa mình tu
Phiền nảo nhiễm ô nghèo đói khổ

Buồn vui vinh nhục tâm không thu
Lang thang phục vụ thiên ca ru
Đi đâu muôn người tỉnh lặng tu
Thanh điển hư không mây mưa mát
Vô vi huyền bí gia công tu

Tâm Dung Nguyễn
25-5-2005 TĐVVVN

=====

CẢM ƠN NĂM THÀNH

Khá khen cho bạn Năm Thành
Hiếu lòng Tư Ếch ngọn ngành y chang
Sài-Gòn nắng hạn khô khan
Ếch về tu ẩn mơ màng chiếu mình
Sớm trưa tịnh dưỡng tâm mình
Pháp luân vui khỏe càng mình sự đời
Không còn dạo cảnh rong chơi
Lui về thanh tịnh chiếu soi sữa lòng
Đêm đêm thiền ngắm trăng trong
Đi vào nội thức thoát vòng trần gian
Điển thanh bơi lội trắng ngàn
Tìm về nguồn cội nhẹ nhàng thanh cao
Đường mây lấp lánh ngàn sao
Hồn nhiên thanh nhẹ ngọt ngào đạo tâm
Xa đời bao nỗi thăng trầm
Khép mình trả nghiệp ba năm dập dòn
Bên Thầy nâng đỡ tâm hồn
Sen lòng thơm mát không hờn giận ai
Mặc đời lòng dạ đổi thay
Thanh tâm vương mãi trang đài thặng hoa
Đang cơn bão lốc mưa sa
Sóng thần động đất khốc la khắp trời
Quyết tâm giữ dạ yên vui
Thoát vòng lao khổ dập vùi hôm nay
Ngoài kia Trời Đất đổi thay
Tình đây khuya sớm Thiên này thặng thiên
Tiền đâu đi Úc đi Sing. (Singapore)
Yêu Thầy yêu Đạo yêu mình ráng tu
Mai sau Trời sẽ đắp bù
Thoát vòng sanh tử lộng dù vinh qui.

Thanh Đa, 10-05-2005

TU ẾCH CHỢ ĐỜI.

HÁI HOA DÂNG PHẬT

Ngoài đầ tươm tất gọi bên trong
Nói đôi Rồng Tiên đẹp giống dòng
Thầy Cha mừng rỡ con trung hiếu
Ơn nghĩa đáp đền thỏa ước mong
Trời đất thuận dòng xuôi chánh giác
Hành Thiên rõ lẽ Đạo Hư Không
Trời ban dẫu bề minh chân lý
Ngộ đạo thương yêu lẽ phép tông

Tôi yêu Bác Sáu nghĩa Cha con
Một thuở trò ngoan giữ vẹn tròn
Hiếu trung không để mòn ân đức
Bội bạc, sao nên kẻ sắc son

Tâm tư sáng suốt mãi vươn lên
Tẩy sạch trần tâm chí khí bền
Soi lòng tôi ngắm hoa tâm nở
Thơm ngát đem về dâng Phật Tiên
Thanh Đa 14-07-2005
Tư Ếch Vô Vi (TV TLTC)

=====

VÀO ĐẠO

Đường xít Phật thân gầy dần bước
Lắm vinh quang góp nhặt lên đàng
Trời rộng mở điển vàng tiếp bước
Chén Hồng Ân, hạnh phúc tuôn tràn
Yêu Trời Phật tôi vào nội thức
Đưa tay ra nâng đỡ, Cha ban
Chiếu thiên điển, đỉnh đầu luôn rút
Xoáy tóc mây sung sướng vô vàng

Thành tâm đạo, Cha Trời ban phúc
Nhẹ lâng lâng thôi thúc đường mây
Lìa thế sự quên đời phàm tục
Lạc tâm, điển rút đêm ngày

Tình Trời Phật tuyệt vời cao thẳm
Thương chúng sanh lạc lối si mê
Ra bài học nào nề kích động
Giục thức tâm quay gót trở về

Ân nghĩa ấy ai đà sáng tỏ
Hiếu lòng Trời ngộ đạo sâu xa
Rèn dưỡng chí xin đừng sợ khó
Khó thế nào cũng phải vượt qua
Thanh Đa 14-05-2005
Tư Ếch Vô Vi (TV TLTC)

Tu Trong Mọi Hoàn Cảnh.

Tu trong mọi hoàn cảnh tức là ý thức được đời đạo song tu, là mở được cái thức hòa đồng và khai thác những phân hiện, dao động của môi trường ở bên ngoài thành phương tiện dùng để giáo hóa cái nội thức ở bên trong.

Mượn nghịch cảnh và tạm cảnh làm nền tảng để giáo huấn và đo lường sự thanh tịnh cho chính mình. Đó chính là một phương pháp tu tập thực tế và hiệu nghiệm nhứt đối với người thực sự muốn tu và hành giả thực hành pháp thiền Vô Vi.

Người thực hành pháp Thiền Vô Vi tức là đã nhận được một ân sủng rất lớn từ ân trên, chính nhờ đã ý thức và biết khai mở, xử dụng tâm điển của bộ đầu để phân biệt một cách minh bạch giữa trước và thanh. Nhờ xử dụng trực tiếp ở nơi bộ đầu, người hành thiền có thể sống và hành đạo ở bất cứ mọi nơi, mọi môi trường mà không cần phải ly gia, cắt ái hoặc giả lìa xa cái xã hội hiện tại mà thân tâm vẫn an lạc, phù hợp với lẽ đạo.

Muốn hiểu và đạt được tâm điển, người hành thiền phải dày công thứ tự tái lập lại trật tự cho tâm lẫn thân và trước tiên là trật tự của nội tâm. Là người tu tại gia vì mưu cầu sinh nhai tư lợi cá nhân, cho nên không ít nhiều tạo thêm tâm nghiệp làm cho bộ đầu trở nên tâm tối và thần trí tiêu hao. Chính vì thế, Vô Vi có phương pháp Soi Hồn và Niệm Phật dùng để hội tụ và lập lại trật tự điển quang cho nội tâm, đã thông đi những tư tưởng vị kỷ

và tập quán lạc hậu thu nhận bởi môi trường bên ngoài như là: (Tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục .v.v.) để trở nên thanh nhẹ và văn minh hơn. Rồi từ cái vốn sẵn có đó, người tu có thể quán thông và phân biệt được một cách minh bạch giữa cái trước và cái thanh để rồi tiến xa hơn nữa là trở về với cái siêu văn minh (Sáng suốt trong thanh tịnh).

Có sống thì phải có ăn và có uống. Vì vô minh nên chúng ta đã không ngăn ngại bồi bổ, hưởng thụ thân xác cá nhân bằng cách sát hại ăn lấy xương, tủy của những loài chúng sanh khác, tạo thêm nghiệp sát và rước lấy trước khí tự hủy cơ tạng làm giảm đi thọ mạng và phước báo của chính mình. Chính vì nghiệp khí trả vay, vay trả sâu dầy của chúng sanh nên ân trên đã bang cho Vô Vi Bảo Pháp dùng để tự thanh lọc và tái lập lại trật tự cho nội tạng đó là Pháp Luân Chiếu Minh và Pháp Luân Thường Chuyển. Nhờ có được hai Bửu Pháp trên, hơi thở từ những trạng thái lo lắng dồn dập trở nên thanh khiết nhẹ nhàng, các lỗ chân lông và cơ quan bài tiết được hoạt động mạnh mẽ trở lại. Ngũ tạng được hồi sinh, các độc tố được tích lũy nhiều năm cũng được giải trừ, lưu lại phần sinh khí thanh nhẹ. Nhờ đó sắc diện được tươi trẻ, thọ mạng được gia tăng, có thêm phước duyên để sự hành thiền được bền bỉ và ý thức hơn, ngộ hầu sớm giác ngộ trở về với cái minh triết thanh nhẹ sẵn có trong nội tâm của chính mình.

Tu trong mọi hoàn cảnh tức là sống và thực hành đúng theo Pháp thiền Vô Vi. Tự tu và khai triển tâm thức sáng suốt sẵn có của chính mình trong thực hành. Hòa mình phục vụ và học hỏi cùng khắp mọi giới, ở mọi trạng thái với tâm thức vô quái ngại. Đó là phương pháp tu tập trung thực nhất và nhanh nhất với người tu tại gia.

New York- 6-14-2005

Nguyễn Minh Châu.